

Lovforslag nr. L 112. Fremsat den 1. december 1992 af Kirsten Jacobsen (FP), Kim Behnke (FP), Aage Brusgaard (FP) og Pia Kjærsgaard (FP)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og realkreditlov

(Afskaffelse af ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og realkreditinstitutioner)

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 22 af 9. januar 1991, som senest ændret ved § 3 i lov nr. 233 af 8. april 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem- mer.«

2. § 13, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem- mer, der vælges af repræsentantskabet.«

3. § 15 j, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem- mer, der vælges af generalforsamlingen eller, hvis sammenslutningens vedtægter bestemmer det, af repræsentantskabet.«

4. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 2

I realkreditloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 642 af 21. juli 1992, foretages følgende æn- dring:

§ 14 affattes således:

»§ 14. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlemmer.«

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgø- relsen i Lovtidende.

§ 4

For bestyrelsesmedlemmer, der er udpeget af industriministeren eller boligministeren før lovens ikrafttræden, ophører bestyrelseshver- vet ved lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af det af Fremskridtspartiet den 31. januar 1992 fremsatte lovforslag (L 218), jf. Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 6016, sp. 7588, sp. 10085 og sp. 10354, tillæg A sp. 5053 og tillæg B sp. 1369.

Forslagsstillerne mener, at lovforslaget er blevet aktuelt efter at industriministeren i en artikel i dagbladet Børsen den 23. oktober 1992 fremkom med udtalelser om, at loven om offentlige repræsentanter i bankernes bestyrelser i sin nuværende form er værdiløs. Industriministeren var i Børsen den 23. oktober 1992 citeret for følgende: »Der er næppe tvivl om, at mange offentlige bestyrelsesmedlemmer gør et glimrende stykke arbejde. Men derfor er loven alligevel værdiløs og kunne for så vidt lige så godt ophæves.«

Industriministeren udtalte i samme artikel, at mange af de lokale indstillinger er meget politisk prægede, og at indstillingerne sker som led i lokalpolitiske studehandler og som led i konstitueringen af en bestemt borgmester.

Forslagsstillerne er enige i industriministerens vurdering om, at loven er værdiløs, og at indstillingerne af de offentlige repræsentanter er meget politisk prægede.

Lovforslaget har til formål at fjerne disse værdiløse aspekter fra loven.

Som begrundelse for forslaget fremhæves navnlig:

I erhvervslivet eksisterer der en klar viden om, at staten og offentligt udpegede repræsentanter ikke er i stand til at tilføre kommercielt drevne virksomheder kvaliteter, der ikke kan tilvejebringes på anden, mere effektiv, mere hensigtsmæssig og mere demokratisk måde.

Det er en fejlopfattelse, at ministerudpegede bestyrelsesmedlemmer fungerer som repræsentanter for forbrugerne. I de år, der har eksisteret adgang til offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer, er denne ret benyttet til at udpege et trecifret antal personer.

Indstillingerne til de offentlige repræsentanter er, som industriministeren udtalte til dagbladet Børsen den 23. oktober 1992, politisk bestemt. I artiklen i Børsen den 23. oktober 1992 fremhæves det, at flere bankdirektører oplyser, at »at man aldrig har hørt så meget som et bjæf fra offentlighedens repræsentant«.

Der foreligger ingen eksempler på tilfælde, hvor det er forekommet, at offentlige bestyrelsesrepræsentanter har grebet advarende ind, når den pågældende institution var på kollisionskurs.

Ved flere sammenbrud i den finansielle sektor og i en række andre insolvenssituationer har der ikke været grund til at antage, at de offentligt udpegede bestyrelsesmedlemmer kunne tilføre virksomhederne en viden, der kunne have medvirket til at rette op på krisen. Der synes heller ikke at være dokumentation for, at offentlige repræsentanter i tide har kunnet advare myndighederne om den ødelæggende udvikling i virksomheden. Det samme forhold gælder for realkreditinstitutterne, hvor de offentlige bestyrelsesmedlemmer i passiv tavshed har deltaget i bestyrelsesarbejdet. Dette gælder også i de krisesituationer, hvor der kunne have været grund for bestyrelserne til at gribe ind over for overbelåningsager og lignende.

Loven om offentligt udpegede bestyrelsesrepræsentanter påfører befolkningen en urimelig og nytteløs udgift og skaber falsk tryghed i befolkningen, hver gang der udpeges et bestyrelsesmedlem til et pengeinstitut eller realkreditvirksomhed.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om banker og sparekasser m.v., jf. lov-
bekendtgørelse nr. 22 af 9. januar 1991, som
senest ændret ved § 3 i lov nr. 233 af 8. april
1992, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem-
mer.«

§ 9. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 med-
lemmer, hvoraf 1 medlem udnævnes af indu-
striministeren.

Stk. 2. ---

2. § 13, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem-
mer, der vælges af repræsentantskabet.«

§ 13. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5
medlemmer, hvoraf 1 medlem udnævnes af
industriministeren, medens de øvrige med-
lemmer vælges af repræsentantskabet. I spa-
rekasser, der i de sidste 3 år har beskæftiget
gennemsnitligt mindst 35 medarbejdere, har
disse ret til herudover blandt disse og i over-
ensstemmelse med stk. 6-9 at vælge et antal
medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for
disse svarende til halvdelen af det antal besty-
relsesmedlemmer, der vælges af repræsen-
tantskabet efter 1. pkt., jf. dog §§ 16 og 17, stk.
1. Såfremt det antal bestyrelsesmedlemmer,
der skal vælges, ikke udgør et helt tal, skal der
ved anvendelsen af 2. pkt. afrundes opad.

Stk. 2. ---

3. § 15 j, stk. 1, affattes således:

»Bestyrelsen skal bestå af mindst 5 medlem-

mer, der vælges af generalforsamlingen eller,
hvis sammenslutningens vedtægter bestemmer
det, af repræsentantskabet.«

§ 15 j. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5
medlemmer, hvoraf 1 medlem udnævnes af
industriministeren, medens de øvrige med-
lemmer vælges af generalforsamlingen eller,
hvis sammenslutningens vedtægter bestem-
mer det, af repræsentantskabet.

Stk. 2. ---

4. § 16, stk. 2, ophæves.

§ 16. Bestyrelsesmedlemmer og direktører
skal være myndige. De skal have bopæl her i
landet, medmindre industriministeren undta-
ger fra dette krav. Kravet om bopæl anvendes
ikke i det omfang, andet er fastsat i medfør af
international aftale eller ved bestemmelser
fastsat af industriministeren.

*Stk. 2. Vederlag til det af industriministe-
ren udnævnte bestyrelsesmedlem udredes af
vedkommende pengeinstitut og fastsættes ef-
ter regler, der gives af industriministeren.*

§ 2

I realkreditloven, jf. lovbekendtgørelse nr.
642 af 21. juli 1992, foretages følgende æn-
dring:

1. § 14 affattes således:

»§ 14. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5
medlemmer.«

§ 14. Bestyrelsen skal bestå af mindst 5
medlemmer, hvoraf boligministeren udnæv-
ner et medlem.

*Stk. 2. Direktionen skal bestå af mindst 2
personer.*